

KARCA (3) *sb m*

Pierwsze a pochylone, końcowe prawdopodobnie jasne (tak w -ca).

sg N kârca (2). ◇ G kârce (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wymierzający karę; castigator, punitor Calep (3) : Castigator – Kârca. Calep 170a, [876]b; Poydę do mego karce prosić go o radę. CiekPotr 46.

*Cf **KARAJĄCY, KARZĄCY, KARZYCIEL***

RS